

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 13Cb/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013895293
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1013895293.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v právnej veci žalobcu O..XXXX G., X-X P. F., G., S. XNJ, X. V., E.. Č.. XXXXXXX, práv. zast. advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, práv. zast. advokátom Mgr. Tomášom Kurincom, Štúrova 13, 811 02 Bratislava, IČO: 50 228 722, o náhradu ujmy v sume 1.112,02 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou dňa 09.08.2013 sa žalobca domáhal náhrady ujmy, ktorá mu vznikla v súvislosti s vydaním predbežného opatrenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.05.2005, č.k. 6Cbi 111/05-71, potvrdeného uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/193/2006 zo dňa 21.08.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.09.2006. Vydaným predbežným opatrením súd zakázal žalobcovi nakladať s pohľadávkami na dlžnom poistnom, prirážke k poistnému, poplatku z omeškania a poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti v sume 38.812.129,09 Eur, a to až do právoplatnosti skončenia konania vo veci určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo/52/2009-350 zo dňa 21.06.2011 bola žaloba Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. proti ZH Kredit s.r.o. o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zamietnutá. Rozsudok NSSR nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2011, čím zanikla účinnosť vydaného predbežného opatrenia č.k. 6Cbi/111/05-71. Počas doby platnosti predbežného opatrenia zomrel dlžník Y. T.Š., voči ktorému mal žalobca pohľadávku pozostávajúcu z poistného v sume 88,49 Eur a poplatku z omeškania v sume 1023,53 Eur. Vzhľadom na vydané predbežné opatrenie nemohol žalobca nakladať s predmetnou pohľadávkou voči dlžníkovi, nemohol ju vymáhať počas jeho života a nemohol si ju uplatniť ani v rámci dedičského konania ako veriteľ poručiteľa. Žalobca sa domáhal náhrady ujmy v súlade s § 77 ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že predmetné predbežné opatrenie zaniklo z dôvodu že sa návrhu vo veci samej nevyhovelo.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 04.11.2013 v tom zmysle, že pohľadávka žalobcu mohla byť uspokojená na základe vydaného platobného výmeru zdravotnou poisťovňou, ktorý by bol exekučne titulom. Od účinnosti zákona číslo 581/2004 Z.z. (31.12.2008) prešla právomoc vydávať platobné výmery na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Na základe rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, (6Cdo/102/2011, 6Rks/1/2010) právomoc vydávať platobné výmery pre pohľadávky nedoplatku na poistnom, o úrokoch z omeškania a pohľadávkach vyplývajúcich z nezaplatenej úhrady za neodkladnú zdravotnú starostlivosť prešla na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, t.j. správne orgánu

a nemôže byť daná právomoc súdu rozhodovať o tomto nároku podľa ustanovení súkromného práva. Právny vzťah medzi žalobcom ako postupníkom pohľadávky na zaplatenie poistného na zdravotné poistenie a žalovaným ako platiteľom tohto poistného je vzťahom verejnoprávnej povahy, ktorý nemožno podriaďiť pod vzťahy výslovne vypočítané v § 7 ods. 1 O.s.p. Veci vyplývajúce z tohto verejnoprávneho vzťahu preto súdy v občianskom súdnom konaní podľa tretej a štvrtej časti O.s.p. neprejednávajú a nerozhodujú. Od účinnosti zákona číslo 581/2004 Z.z. (v 31.12.2008) mohli zdravotné poisťovne pohľadávky vymáhať prostredníctvom návrhu na vydanie platobného výmeru, ktorý bol podaný na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Takýto návrh však môže podať len zdravotná poisťovňa. Žalovaný preto nemohol byť v konaní o návrhu na vydanie platobného výmeru na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (ďalej len úrad) úspešný. V súčasnej dobe žalovaný neeviduje žiaden prípad, v ktorom by zo strany úradu došlo k vydaniu platobného výmeru na základe návrhu súkromnej osoby, keďže ani právna úprava zákona č. 581/2004 Z.z. neumožňuje postupníkovi pohľadávky vzniknutej podľa zákona č. 273/1994 Z.z. domáhať sa na úrade vydania platobného výmeru, je zrejmé, že pohľadávka, ktorú v rámci konkurzného konania správca konkurznej podstaty PERPEKTÍVY DZP postúpil navrhovateľovi, mala byť predpísaná platobným výmerom zdravotnej poisťovne pred jej postúpením, nakoľko len v takom prípade ju môže postupník právne vymáhať. V prípade, ak platobný výmer v predmetnej veci neexistuje, žalobca nemohol pristúpiť k vymáhaniu svojho záväzku nie pre existenciu predbežného opatrenia ale platnej legislatívy v oblasti verejného zdravotného poistenia. Ak by totiž k nariadeniu predbežného opatrenia nikdy nedošlo, pozícia žalobcu by sa preukázateľne nezlepšila. Vzhľadom na skutočnosť, že by nemohol dosiahnuť vydanie exekučného titulu (z dôvodu, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou do dnešného dňa nepovažuje žalobcu za aktívne legitimovaného v konaniach o vydanie platobného výmeru a tento záver jednomyselne podporili i súdy - od krajských, cez Najvyšší súd až po Ústavný súd), nemohol by ani pristúpiť k vymáhaniu pohľadávok (mohol len prijímať dobrovoľné plnenia, pričom toto právo má naďalej, nakoľko ním uvádzané pohľadávky by existovali napriek premlčaniu, vo forme naturálnej obligácie. Samozrejme, ak by preukázal ich výšku a oprávnenosť (ktoré sú stále sporné). Priamou a bezprostrednou príčinou vzniku potenciálnej ujmy na strane žalobcu teda mohli byť len existujúce legislatívne obmedzenia. Zo strany žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, nakoľko žalobca nepreukázal vznik ujmy a už vôbec nie príčinnú súvislosť medzi vznikom ujmy a existenciou predbežného opatrenia.

3. Žalovaný poukázal na odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 10Sžso/78/2015 zo dňa 26.10.2016, v ktorom uviedol, že „Ani súkromnoprávnym postúpením na obchodnú spoločnosť nestratili svoj verejnoprávny charakter. Zákonodarca výslovne prostredníctvom ustanovenia § 18 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 581/2004 Z.Z. aktívne legitimoval na podanie návrhu na vydanie platobného výmeru iba zdravotnú poisťovňu, t.j. subjekt jednoznačne opísaný v § 2 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z.z.“

Rovnako rozhodol Najvyšší súd i v konaniach vedených pod sp. zn. ISžso/12/2015, ISžso/4/2015 a 9Sžso/71/2016, pričom v poslednom z menovaných uviedol: „Odvolačný súd však má za to, že na prejednávanej veci nie je možné uvedenú právnu vetu použiť, keď naopak, rozšírenie aktívnej legitímácie nad rámec textu zákona by bolo proti jeho účelu, keďže účelom vyberania poistného na zdravotné poistenie, ako aj poplatku z omeškania podľa § 23 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z.z. je financovanie zdravotnej starostlivosti. Pokiaľ zákon umožňuje začatie konania o zaplatenie poplatku z omeškania podľa § 23 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z.z. len na návrh zdravotnej poisťovne, je to z dôvodu, že len zdravotná poisťovňa smie vykonávať verejné zdravotné poistenie, z ktorého je financovaná zdravotná starostlivosť. Postúpenie pohľadávky zákon pripúšťa, resp. tiež v minulosti pripúšťal len výnimočne, a to práve pre jej špecifický účel. V čase postúpenia pohľadávky, jej uplatnenia, či v čase rozhodnutia správneho orgánu však zákon explicitne vymedzoval osoby, ktoré sú oprávnené nárok u žalovaného uplatniť. Žiadne iné osoby nie sú potom oprávnené navrhnúť vydanie platobného výmeru. Táto skutočnosť je daná účelom zákona, nejde o opomenutie zákonodarca, ktoré by malo byť napravené sudcovskou tvorbou práva.“ „Vzhľadom na publicitu právnych predpisov, tiež zákona č. 581/2004 Z.z., mal byť okruh osôb oprávnených podať návrh na vydanie platobného výmeru u žalovaného žalobcovi zrejmy. Pokiaľ s touto skutočnosťou nebol oboznámený, nemožno v prípade zastavujúceho rozhodnutia žalovaného hovoriť o denegatio iustitiae, a to s poukazom na princíp „neznalosť zákona neospravedlňuje.“

Proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. ISžso/12/2015 a 10Sžso/78/2015 podal žalobca ústavné sťažnosti. Ústavný súd Slovenskej republiky v konaniach vedených pod sp. zn.

I. ÚS 111/2017 a II. ÚS 195/2017 obe sťažnosti, ako zjavne neopodstatnené, zamietol. Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení uviedol, že „V rozsahu, ktorý však platobným výmerom úradu v prospech úpadcu nebol právoplatne priznaný pred jej postúpením, nemožno hovoriť o vymáhateľnom nároku, pretože tento nie je krytý žiadnym exekučným titulom individuálnym - správnym aktom autoritatívne určujúcim rozsah verejnoprávnej pohľadávky.“ „Sťažovateľka v postavení súkromnej i obchodnej spoločnosti mohla a mala vedieť, že jej právne postavenie nezodpovedá legálnej definícii zdravotnej poisťovne, a preto nebude oprávneným subjektom na podanie návrhu na vydanie platobného výmeru úradom. Ak sa sťažovateľka za týchto okolností slobodne rozhodla pre nadobudnutie takejto pohľadávky, ktoré sa javí ako špekulatívne, ide o súčasť podnikateľského rizika, ktoré v súvislosti so svojou obchodnou činnosťou musí znášať.“ „Vzhľadom na to, že predmetná obchodná transakcia je v príkrom rozpore s verejnoprávnym účelom zákona o zdravotnom poistení (úhrada povinností platiteľov poistného na účely využitia takto získaných finančných prostriedkov na úhradu poskytovania zdravotnej starostlivosti), nemôže podľa názoru ústavného súdu požívať súdnu ochranu, ktorej sa sťažovateľka domáha.“ „Na rozdiel od toho vo veci sťažovateľky ide o konanie v rámci správneho súdnictva, ktoré je ovládané špecifikami zohľadňujúcimi predmet prieskumu správnym súdom, ktorým je zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, pričom kľúčovou otázkou bolo posúdenie oprávnenia sťažovateľky, ako subjektu súkromného práva, navrhovať vydanie platobného výmeru úradu, teda oprávnenia, ktoré patrí taxatívne vymedzenému okruhu procesne legitimovaných subjektov, ku ktorým sťažovateľka nepatrí.“

4. Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že v konkrétnej veci týkajúcej sa platiteľa poistného nebol na dlžnú sumu vydaný platobný výmer a dlžník bol na základe predloženého výpisu z LV bonitný. Podľa vyjadrenia žalovaného štát poskytuje platobnú imunitu dlžníkom, pretože žalobcovi nezostáva nič iné len čakať na dobrovoľné plnenie strany dlžníkov. Zo strany žalobcu nebolo vo veci nedoplatku poistného dlžníka Y. T. iniciované exekučné konanie a nebol daný ani podnet na úrad na vydanie platobného výmeru. Správca konkurznej podstaty oznámil dlžníkovi Y. T.D. postúpenie pohľadávky listom zo dňa 10.07.2006 spolu s výzvou na dobrovoľné plnenie. Takéto plnenie by spôsobilo zánik pohľadávky, čo by však bolo v rozpore s nariadeným predbežným opatrením. Žalobca poukázal na odôvodnenie Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Rks/1/2010 zo dňa 21.04.2010, keď uviedol, že „predmetný nárok je nepochybne nárokom z práva verejného a pri vymáhaní nedoplatkov na poistnom a poplatku z omeškania nie je zdravotná poisťovňa s platiteľom poistného v súkromnoprávnom vzťahu, pričom tento charakter pohľadávky vyplývajúci z práva verejného sa nezmenil ani tým, že sa pohľadávky postúpili na iný subjekt, ako aj, že o tomto nároku v zmysle § 85h ods. 3 zákona č. 581/2004 Z. z. má právo rozhodnúť Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou“. Ďalej Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že „pokial' zákonodarca určil orgán (úrad), ktorý je v rámci vymedzenej pôsobnosti oprávnený rozhodovať o právach a povinnostiach vyplývajúcich z predchádzajúceho zákona a súčasne ho poveril výkonom dohľadu nad verejným zdravotným poistením, potom tento orgán (úrad) je oprávnený a súčasne povinný konať o uplatnených nárokoch bez ohľadu na to, kto si tento nárok uplatnil ... ak orgán zákonom určený na výkon dohľadu nad verejným zdravotným poistením, by nekonal v rozsahu zákonom vymedzených oprávnení, porušoval by nielen princíp kontinuity a legality verejnej správy, ale najmä ústavou zaručené práva osôb, ktorých záležitosti je povolaný riešiť“. Žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 268/2011-38 zo dňa 23.11.2011, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci namietaného porušenia základných práv Žalobcu ako sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd rozhodol tak, že základné právo Žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16 Co 154/2010-70 zo dňa 14.10.2010 porušené bolo (ďalej len „Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky“), v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že „napokon podľa § 25a ods. 1 zákona č. 273/1994 Z. z. (Postúpenie pohľadávky), pohľadávku na poistnom, pohľadávku na prirážke k poistnému, pohľadávku na poplatku z omeškania, pohľadávku na poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti a pohľadávku na pokute okrem pohľadávok zrušenej poisťovne (ďalej len „pohľadávka“) môže príslušná poisťovňa postúpiť tretej osobe s písomným súhlasom Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky a Ministerstva financií Slovenskej republiky po predchádzajúcom súhlase správnej rady príslušnej poisťovne. Z tohto ustanovenia vyplýva, že pohľadávky na poistnom zásadne možno postúpiť, a to aj tretej osobe. A ak tak možno urobiť pred konkurzom, hoci so súhlasom príslušných orgánov, potom krajský súd mal náležite vysvetliť so zreteľom na citované ustanovenie, prečo to nemožno urobiť v rámci speňažovania konkurznej podstaty v zákonom predpokladanom procese uskutočnenom konkurzným súdom, a mal také odôvodnenie podložiť aj citovaním príslušných právnych noriem, ktorých interpretácia a aplikácia ho viedla k takému úsudku“.

5. Žalovaný sa vyjadril podaním zo dňa 19.02.2018 v tom zmysle, že žalobca existenciu príčinnej súvislosti medzi nariadeným predbežným opatrením a vznikom ujmy preukázať nemôže, nakoľko vo vymáhaní pohľadávok mu bránili legislatívne opatrenia, nezávislé od vôle a činnosti žalovaného. Nemohol totiž žiadnym spôsobom dosiahnuť vydanie exekučného titulu, vykonaním ktorého by mohlo dôjsť k uspokojeniu jeho pohľadávok. Ani medzi stranami nie je sporné, že žalobca si pohľadávky na dlžnom poistnom, prirážke k poistnému, poplatku z omeškania a poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti nemohol voči dlžníkom uplatniť na všeobecných súdoch a nemohol platobné výmery vydávať ani sám. Žalobca sa nemohol domáhať ani vydania platobného výmeru v konaní vedenom Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom zástupcov strán, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.07.2005, prílohami k zmluve o postúpení pohľadávok, úmrtným listom Y. T. zo dňa 11.01.2008, výpisom z LV č. XXX, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 10.07.2006, rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. v 4Obo 52/2009-350, obsahom spisu a zistil tento skutkový stav: Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.07.2005 postúpil L.. Z. M. ako správca konkurznej podstaty úpadcu: PERSPEKTÍVA družstevná zdravotná poisťovňa v konkurze na žalobcu súbor pohľadávok úpadcu voči platiteľom a samoplatcom poistného v celkovej výške istiny s príslušenstvom 1.169.254.201,- Sk a to podľa stavu účtovnej evidencie úpadcu po pobočkách ku dňu 01.11.2004 zo dňa 22.11.2004. Dodatkom číslo 1. k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 07.07.2005 bola dohodnutá odplata za postúpené pohľadávky sume 750.000,- Sk.

Vydaným predbežným opatrením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.05.2005, č.k. 6Cbi/111/05-71, potvrdeného uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/193/2006 zo dňa 21.08.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.09.2006 súd zakázal žalobcovi nakladať s pohľadávkami na dlžnom poistnom, prirážke k poistnému, poplatku z omeškania a poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti v sume 38.812.129,09 Eur, a to až do právoplatnosti skončenia konania vo veci určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo 52/2009-350 zo dňa 21.06.2011 bola žaloba Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. proti ZH Kredit s.r.o. o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zamietnutá. Rozsudok NSSR nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2011, čím zanikla účinnosť vydaného predbežného opatrenia č.k. 6Cbi 111/05-71.

7. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné.

Medzi účastníkmi nebola sporná ani skutočnosť, že platiteľ poistného Y. T. dňa 10.01.2008 zomrel. Na pohľadávku žalobcu voči platiteľovi poistného Y. T. nebol vydaný platobný výmer zdravotnou poisťovňou. Na predmetnú pohľadávku nebol vydaný platobný výmer ani Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Na vymoženie predmetnej pohľadávky žalobca ani PERSPEKTÍVA družstevná zdravotná poisťovňa neiniciovali exekučné konanie.

8. Podľa § 77 ods. 1) písm. b) O.s.p., predbežné opatrenie zanikne, ak sa návrhu vo veci samej nevyhovelo.

Podľa § 77 ods. 3) O.s.p., ak predbežné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu, než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovelo alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť ujmy tomu, komu predbežným opatrením vznikli. Rozhodne o tom na návrh súd, ktorý nariadil predbežné opatrenie.

Podľa § 18 ods.1 písm. a) bod 3, zák. č. 581/2004 Z.z., Úrad vydáva platobné výmery vo veciach uplatnených zdravotnou poisťovňou, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedených preddavkov na poistné alebo neodvedeného nedoplatku na poistnom podľa osobitného predpisu, 38) úroky z omeškania 38a) a pohľadávky vyplývajúce z nezaplatenej úhrady za neodkladnú zdravotnú starostlivosť podľa osobitného predpisu, 38b).

9. Súd prvej inštancie sa zaoberal vznesenou námietkou miestnej a vecnej príslušnosti Krajského súdu v Bratislave konať v predmetnej veci. Vzhľadom na tú skutočnosť, že vo veci účastníkov bol uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Cbi/111/05-71 zo dňa 10.05.2006 nariadené predbežné opatrenie,

ktorým súd zakázal žalobcovi nakladať s pohľadávkami na dlžnom poistnom, prirážke k poistnému, poplatku z omeškania a poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti v sume 38.812.129,09 Eur, a to až do právoplatnosti skončenia konania vo veci určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, je v súlade s § 77 ods. 3 druhá veta O.s.p. daná právomoc a príslušnosť tunajšieho súdu na rozhodnutie o podanej žalobe.

10. Na základe argumentácie strán dospel súd prvej inštancie k záveru, že pohľadávka pozostávajúca z poistného v sume 88,49 Eur a poplatku z omeškania v sume 1023,53 Eur bola platne postúpená na žalobcu. Súd prvej inštancie sa stotožňuje s právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadreným v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 268/2011-38 zo dňa 23.11.2011, v ktorom konštatoval, že pohľadávky na poistnom zásadne možno postúpiť, a to aj tretej osobe, pričom charakter pohľadávky sa postúpením nezmenil z verejnoprávneho na súkromnoprávny.

11. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedeným v rozhodnutí, sp. zn. I. ÚS 111/2017 a II. ÚS 195/2017 v tom, že pohľadávka žalobcu nebola právoplatne priznaná pred jej postúpením a to platobným výmerom, nemožno hovoriť o vymáhateľnom nároku, pretože tento nie je krytý žiadnym exekučným titulom individuálnym - správnym aktom autoritatívne určujúcim rozsah verejnoprávnej pohľadávky. Žalobca v postavení súkromnej obchodnej spoločnosti mohol a mal vedieť, že jeho právne postavenie nezodpovedá legálnej definícii zdravotnej poisťovne, a preto nebude oprávneným subjektom na podanie návrhu na vydanie platobného výmeru úradom. Ak sa žalobca za týchto okolností slobodne rozhodol pre nadobudnutie takejto pohľadávky, ktoré sa javí ako špekulatívne, ide o súčasť jeho podnikateľského rizika, ktoré v súvislosti so svojou obchodnou činnosťou musí znášať. Vzhľadom na to, že predmetná obchodná transakcia je v príkrom rozpore s verejnoprávnym účelom zákona o zdravotnom poistení (úhrada povinností platiteľov poistného na účely využitia takto získaných finančných prostriedkov na úhradu poskytovania zdravotnej starostlivosti), nemôže podľa názoru ústavného súdu požívať súdnu ochranu.

12. Na základe citovaných ustanovení zákona dospel súd prvej inštancie k záveru, že pohľadávky, ktoré vznikli titulom nezaplateného zdravotného poistenia, nedoplatku na zdravotnom poistnom a poplatku z omeškania je možné vymáhať od dlžníka len na základe platobného výmeru vydaného zdravotnou poisťovňou a od 31.12.2008 vydaného Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Na zaplatenie dlžnej sumy zdravotného poistenia a poplatku z omeškania dlžníka Y. T. nebol vydaný platobný výmer zdravotnou poisťovňou, teda postupom pohľadávok ani Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (rozsudky NSSR, sp. zn. 1Sžso/12/2015, 1Sžso/4/2015 a 9Sžso/71/2016). Vzhľadom na tú skutočnosť, že na predmetnú pohľadávku nebol vydaný platobný výmer, nemohol žalobca túto pohľadávku od dlžníka vymáhať. Keďže žalobca nemohol predmetnú pohľadávku zákonným spôsobom od dlžníka vymáhať pre absenciu exekučného titulu je zrejmé, že vydané predbežné opatrenie nemalo žiaden zásadný vplyv na obmedzenie nakladania s predmetnou pohľadávkou - jej vymáhanie zo strany žalobcu.

Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k názoru, že pohľadávka na zdravotnom poistení a poplatku z omeškania dlžníka Y. T. bola platne postúpená na žalobcu, avšak právne nevykonateľná pre absenciu exekučného titulu - platobného výmeru.

13. Zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 26.09.2018 uviedol, že na pohľadávku na zdravotnom poistení a poplatku z omeškania dlžníka Y. T. nebol vydaný platobný výmer zdravotnou poisťovňou, nebol vydaný platobný výmer Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a žalobca, ani jeho právny predchodca návrh na vydanie platobného výmeru nepodali.

14. Podľa názoru súdu prvej inštancie nariadeným predbežným opatrením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.05.2005, č.k. 6Cbi 111/05-71 nemohla žalobcovi vzniknúť ujma ani žiadna škoda, pretože prípadnému vymáhaniu pohľadávky na zdravotnom poistení a poplatku z omeškania bránili iné skutočnosti odlišné od zákazu uloženého predmetným predbežným opatrením. Jednalo sa jednoznačne o absenciu exekučného titulu - platobného výmeru a legislatívne obmedzenie žalobcu pri samotnej realizácii vymoženía pohľadávky, tak ako to bolo konštatované vo vyššie citovaných rozhodnutiach NSSR a ÚS SR. Za situácie že by predmetné opatrenie nebolo nariadené, tak by sa postavenie žalobcu právne nezmenilo, pretože vymoženiu pohľadávky bránili legislatívne prekážky na strane žalobcu. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že nariadené predbežné opatrenie nebolo spôsobilé prívodiť

žalobcovi ujmu, resp. škodu a preto nie je daná príčinná súvislosť medzi nariadeným predbežným opatrením a domnelou ujmu žalobcu. Žalobcovi nevznikla žiadna ujma, ani škoda, pretože pohľadávka vzhľadom na absenciu platobného výmeru je ku dnešnému dňu nevymožiteľná. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalobcovi nemohla vzniknúť a ani nevznikla škoda, ani ujma a vzhľadom na skutočnosť, že domnelá ujma žalobcu nevznikla ani v príčinnej súvislosti s nariadeným predbežným opatrením, dospel súd k jednoznačnému záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v súlade s citovanými ustanoveniami zákona žalobu zamietol.

15. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalovanému súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave, cestou Krajského súdu v Bratislave, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak odporca dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, je možné podať návrh na jeho výkon podľa Exekučného poriadku.